

در خشانی به محتوای ایران شناسی برنامه، تلاش‌های نافر جاشم برای تزریق هیجان به مسابقه و اشتباهات لفظی نسبتاً پر تعدادش مهم‌ترین دلایل شکست این بازیگر در مجریگری بودند.

- رامبد جوان

مجموعه محبوب «خندوانه» حول شخصیت مردی شکل گرفت که تعریف نسبتاً تازه‌ای از اجرا در تلویزیون ایران ارائه کرد.رامبد جوان با تجربه زیادش در بازیگری و کارگردانی، «خندوانه» را با انبوهی از نوآوری‌ها کلید زد که یکی از آن‌ها تبدیل شخصیت مجری به شومن بود. او در خندوانه نه صرفاً یک مجری هدایت کننده گفت‌وگو بود و نه بیان کننده متن‌های از قبل نوشته شده.او رسماً همه کاره برنامه بود و با کت‌های منحصربه‌فردش به تعامل با مخاطب می‌پرداخت تا لحظات شادی را برای مردم رقم بزند. محبوبیت و دوام بالای این مجموعه، به وضوح، نشان دهنده موفقیت روش رامبد است.

- اکبر عبیدی

امروز شاید کمتر کسی به خاطر یابورد که حدوداً دو سال قبل شبکه نسیم با برنامه گفت‌وگو محور «شبی با عیدی» تجربه تلخی را از سر گذراند که می‌تواند یکی از نمونه‌های شایع استفاده از آدم درست در جای نادرست باشد.اکبر عبدی با یک عمر سابقه طنزی در چه یک در سینما و تلویزیون و محبوبیتی زایدالوصف در میان مردم، روی آنتن شبکه نسیم حاضر شد تا یک شوی شبانه جذاب و مفرح حول شخصیت او شکل بگیرد. «شبی با عیدی» اما اصلاً مطابق انتظار پیش نرفت و علت مهم این شکست ناآشنایی اکبر عبدی با فضای اجرادر مدیوم تلویزیون بود.ریتیم کند این برنامه و تبدیل شدنش به یک همجنسیتی شخصی ساده باعث شد عبدی خیلی زود عطای این تجربه را به لقایش ببخشد

- کامران تقتی

کامران تقتی سال‌هاست که در تلویزیون فعالیت می‌کند و معمولاً در قامت بازیگر نقش‌های مکمل به مجموعه‌ها یاری رسانده است. تقتی با «وقتشه» به حوزه اجرا سرک کشید؛ تجربه‌ای که نمی‌توانیم آن را یک شکست لحاظ کنیم؛ اما طبعاً موفقیت چشمگیری هم برای او و تلویزیون محسوب نمی‌شود. «وقتشه» یک برنامه اجتماعی گفت‌وگو محور درباره زوج‌های جوان بود که چندان مورد استقبال قرار نگرفت، اما تقتی توانست با انعطاف و خوش صحبتی، برنامه را به نتیجه برساند؛ اگر چه در شوخی‌هایش چندان موفق نبود.

- سروش صحت

شاید بیراه نباشد اگر «کتاب‌باز» را مهم‌ترین پروژه تاریخ تلویزیون در ارتقای فرهنگ مطالعه معرفی کنیم. یکی از مهم‌ترین نقاط قوت این مجموعه اثر گذار به مجری آن بازمی‌گردد؛ جایی که سازندگانش ترجیح دادند به جای شهرت، به ارتباط قابلیت‌های مجری با محتوای برنامه توجه کنند. بدین ترتیب، فصل اول «کتاب‌باز» را امیرحسین صدیق با کیفیتی مناسب اجرا کرد و در ادامه با ورود سروش صحت، این پروژه سیر صعودی خود را آغاز کرد. آرامش موجود در لحن سروش صحت کاملاً با فضای برنامه که متناسب با اقبال فریخته جامعه است، تناسب دارد. اطلاعات بالای او درباره کتاب‌ها و مطالعه زیادش

در عین فروتنی و پرهیز از خودنمایی، باعث شده انتخاب این بازیگر و کارگردان به عنوان مجری «کتاب‌باز» برای تلویزیون مفید باشد.

- مجید صالحی

بازیگر با سابقه و الهام بخش نقش مجید دلبندم، پس از تجربه‌های پر تعداد کم‌دی در سینما و تلویزیون به عنوان بازیگر و کارگردان، سال گذشته با یک شوی اینترنتی به شبکه خانگی آمد و نسبتاً هم موفق بود. مجید صالحی یک برنامه شاد و پرنشاط را برای مردم تولید کرد و خیلی زود توانست نبض برنامه‌اش را هم خصماً در دست بگیرد. «ام‌شو» که از تنوع جالبی در آیت‌ها بهره می‌برد، به واسطه گفت‌وگوهای کم‌دی و شوخی‌های پر تعداد و بعضاً بی‌پرده، توانست جایی در بین مردم باز کند؛ هر چند که به لحاظ ترکیب مهمانان چندان شاخص نبود. گفته می‌شود «ام‌شو» در تدارک تولید فصل دوم خود است.

- محمدرضا گلزار

یکی از مهم‌ترین ستاره‌های سینمای ایران که وجه ستاره بودنش بر خصلت‌های بازیگری او می‌چربد، در سال ۹۷ و برای نخستین بار به تلویزیون آمد و در مقام مجری، به اجرای نسخه تازه‌ای از همان سابقه اطلاعات عمومی آشنا، با عنوان «برنده باش»، پرداخت. «برنده باش» اگر چه در محتوا نکته خاصی نداشت و بعضاً حتی اشتباهاتش به سوزه رسانه‌ها تبدیل می‌شد، اما حضور ستاره محبوب سینما در جایگاه مجری، آن را، بالأخص در قسمت‌های اولش، بسیار پربیننده کرد، ولی بعدها به دلایلی از کنداکتور تلویزیون حذف شد.

- شهاب حسینی

جوان خوش چهره‌ای که قریب به بیست سال پیش، کارش را با اجرای «اکسیژن» آغاز کرد و از همان جا تسلط خود بر بیان جملات را به رخ کشید، بعدتر راهش را به سمت بزرگ‌ترین قله‌های بازیگری جهان ادامه داد تا اینکه حالا در اوج شهرت و محبوبیت، به تعبیر خودش، احساس کرده که با اجرا مردم را می‌تواند تأثیر گذار باشد. سازندگان «همرفیق» به درستی فهمیده‌اند که با مهمانان همیشگی متداول نمی‌توان اتفاق تازه‌ای رقم زد و به همین خاطر روی وزن شهاب حسینی حساب کرده‌اند. این برنامه به دنبال آن است که در شبکه خانگی میزان چهره‌های مشهور و محبوبی باشد که کمتر در برنامه‌های دیگر دیده می‌شوند. شهاب حسینی در مقام مجری این برنامه در سه قسمت اخیر کمی متغعل و دست به عصا نشان داده، اما همه می‌دانیم که این هنرمند هم توانایی بالایی در بیان دارد و هم وزن شخصیت و شهرتش آن قدر بالاست که می‌تواند لحظات شیرینی را برای مخاطبان رقم بزند.

- دیگران

فهرست بازیگرانی که مجری بودن را تجربه کرده‌اند، به قدری طولانی است که حتی مرور کوتاهش هم ناممکن به نظر می‌رسد. از مر حوم حسن جوهر چی و بیژن بنفشه خواه گرفته تا کامبیز دبیرباز و داریوش ارجمند و حتی داریوش کاردان و احمد نجفی در «صندلی داغ» معروف، تعداد بازیگر-مجری‌های ایرانی، بیشتر از حد معمول، به نظر می‌رسد.

که کار اسکان زائران (زوار کش) را انجام می‌دهد، بازی می‌کند.

حرف زدن به لهجه مشهدی در گفت‌وگوی روزمره همه مشهدی‌ها وجود دارد، همان‌طور که فکری در میان جمع خانواده، دوستان و فامیل نیز گاهی با این لهجه شیرین صحبت می‌کند. شاید یکی از دلایل توجه مشهدی‌ها به این نیز استفاده از الفاظ و اصطلاحات مشهدی باشد، او می‌گوید: همه ما مشهدی‌ها به نوعی لهجه داریم، اما من برای اینکه بتوانم بهتر و دقیق‌تر از لهجه مشهدی استفاده کنم، تحقیق و مطالعه می‌کنم. گاهی کلماتی در لهجه ما وجود دارد که بسیار شیرین است اما از آن‌ها در گفت‌وگوی روزمره‌مان استفاده نمی‌کنیم. من سعی می‌کنم درحد توانم این لهجه را زنده کنم.

- ذات تقلیدگر صدا

او می‌گوید حنجره‌اش توانایی تقلید صدای

بیست شخصیت، خواننده، بازیگر و ... را دارد. بخشی از این توانایی را نیز با تمرین به دست آورده است: تقلید صدا مهارتی نیست که افراد با تمرین بتوانند آن را کسب کنند. این هنری است که باید در ذات افراد باشد. فردی که این هنر را در خود نهاده‌ینه دارد باید آن را کشف کند، سپس با تمرین می‌تواند استعدادش را پرورش دهد. این‌طور نیست که بشود با تمرین حنجره‌ای را مستعد تقلید صدا کرد. این هنر چیزی نیست که بشود آن را به کسی آموزش داد. افراد باید باحضور در کلاس‌های آموزشی استادان این رشته ابتدا استعداد خود را کشف کنند و پس از آن به پرورشش بپردازند.

«نه» به دروغ و دورویی

جوانان از رئالیتی شو تازه سعید ابوطالب استقبال کرده اند

گروه فرهنگ و هنر

پنداشت

بازی مافیا یکی از پدیده‌های نسبتاً جدید جامعه ایرانی است که در سال‌های اخیر به شدت مورد توجه نسل جوان قرار گرفته و بازتاب این گرایش عمومی در برخی رسانه‌های جمعی هم به چشم می‌آید. همان‌طور که درباره پاگرفتن این بازی روایت‌های گوناگونی نقل می‌شود، برای علت رونق و فراگیری گسترده آن هم تحلیل‌های متعددی وجود دارد. برخی معتقدند نسل جوان از گفت‌وگوهای عمومی و حاشیه‌های روزمره خسته شده و ترجیح می‌دهد وقت خود را، به‌جای دور هم ننستن و پرداختن به کارها و حرف‌های تکراری، به یک فعالیت جدی و پرچالش اختصاص دهد که جذابیت و هیجان زیادی هم داشته باشد. برخی دیگر نیز برآن هستند که رونق گسترده مافیا واکنشی است به رواج دروغ و دورویی در جامعه امروز و نسل جوان درصداً آن برآمده که با پرداختن به این بازی، خودش را برای تشخیص دروغ از راست و صداقت از نیرنگ، تجهیز کند.

هرچه باشد اما، مافیا امروز به یکی از تفریحات رایج در میان گروه گسترده‌ای از جوانان تبدیل شده است و انعکاس این اقبال همگانی که در سینما با فیلم «گرگ بازی» و در تلویزیون با مسابقه مافیا، به روایت علیرام نورایی و کارگردانی محمد رجبی، ظهور کرده بود، حالا به شبکه نمایش خانگی رسیده است. سعید ابوطالب در سال‌های اخیر مهم‌ترین چهره رسانه‌ای ایران در زمینه تولید رئالیتی‌شو یا برنامه‌های تلویزیونی بوده است؛ مجموعه‌هایی که بر اساس تلفیق واقعیت و نمایش تولید می‌شوند و مخاطب را با برشی از فعالیت گروهی از افراد همراه می‌کنند. سعید ابوطالب در سال‌های اخیر با دو مجموعه «رالی ایرانی» و «شام ایرانی» در این سبک تجربه اندوخته و تا حد زیادی قواعد حاکم بر این حوزه نسبتاً نوپا را درک کرده است. «شب‌های مافیا» تازه‌ترین کار ابوطالب در شبکه نمایش خانگی است که شاید مجموعه فوق‌العاده‌ای نباشد، اما نسبت به کارهای قبلی و مشابه او، به بلوغ و رشد درخوری دست یافته است. در این مطلب نگاهی داریم بر سایه‌روشن‌های مجموعه «شب‌های مافیا» که در نوع خودش موفق بوده و مورد توجه گروهی از مخاطبان عمدتاً جوان قرار گرفته است. این مجموعه، نسبت به دیگر تولیدات مشابه در شبکه خانگی، موفق‌تر ظاهر شده و این تغییر وضعیت را مدیون چند تمهید ساده اما موثر است که سعید ابوطالب با هوشمندی آن‌ها را به کار بسته تا اثر آبرومندی را به مخاطبان خود عرضه کند.

- گرداننده

بخش قابل توجهی از کیفیت یک بازی مافیا به گرداننده آن مربوط است و در مورد شکل تلویزیونی این رقابت، اهمیت این انتخاب به مراتب بالاتر هم می‌رود. سعید ابوطالب برای گرداندن «شب‌های مافیا» یک انتخاب بسیار درست داشته که استفاده از محمدرضا علیمردانی است. علیمردانی که به صورت ذاتی یک گرداننده است و توانایی منحصربه‌فردی در بیان عبارات دارد، از چندی قبل با برنامه «چهل تیکه» در شبکه نسیم، در اجرا هم مسلط نشان داده بود. این هنرمند حالا با «شب‌های مافیا»، شمه تازه‌ای از توانایی خود را به نمایش گذاشته و توانسته تعادل بین جدی و شوخی را به خوبی در این مسابقه برقرار کند.

مسئله از این قرار است که در شکل ساده بازی مافیا، گرداننده باید بسیار جدی باشد تا بازی از دستش خارج نشود و نظم لازم بر فضا حاکم گردد؛ اما شکل تلویزیونی این بازی با تماشاگران پر تعداد، قدری طنز و بذله‌گویی را هم می‌طلبد که این موضوع می‌تواند نحوه مدیریت بازی را دچار نوعی تناقض کند. این در حالی است که محمدرضا علیمردانی توانسته، با گام برداشتن روی لبه باریک جدی و شوخی، «شب‌های مافیا» را به خوبی اداره کند و هم‌زمان که اجازه می‌دهد شرکت‌کنندگان گاهی با شوخی‌هایشان فضا را تغییر دهند، در مواقع لزوم، از سکوت انضباطی یادیگر اختیارات تنبیهی خود هم استفاده می‌کند تا عنان کار را از دست ندهد.

- وزن وتنوع چهره‌ها

جدای از جذابیت‌هایی که خود بازی مافیا می‌تواند برای مخاطب به همراه داشته باشد، مجموعه «شب‌های مافیا» هم‌زمان به دو مولفه تنوع و وزن شهرت و محبوبیت چهره‌ها نیز توجه کرده و همین موضوع باعث شده تماشایش برای مخاطب ایرانی جالب باشد. ماجرا از این قرار است که، چه خوشمان بیاید یا نه، چنین برنامه‌هایی کاملاً مبتنی بر شهرت سلبریتی‌ها هستند. از سوی دیگر اما، معمولاً چهره‌های محبوب و سلبریتی‌های درجه یک حاضر نمی‌شوند در چنین رویدادهایی حاضر شوند. طبیعی است که برای نمونه، ترکیب مهمان‌های برنامه گفت‌وگو محور

«همرفیق» با بازی‌کننده‌های «شب‌های مافیا» قابل مقایسه نباشد و نمی‌توانیم از سعید ابوطالب انتظار داشته باشیم که مثلاً مهمانانی در سطح نوید محمدزاده یا محسن تانینده را پای میز بازی مافیا بنشانند. با این حال، سازنده «شب‌های مافیا» سعی کرده تا جایی که ممکن است پای چهره‌های بانمک و جذاب را به مسابقه‌اش باز کند. روشن است که حضور افرادی مانند امیرمهدی ژوله، سید جواد هاشمی، حامد آهنگی، سیما تیرانداز، سامانه پاکدل، امیر کرلایی‌زاده و بهنام تشکر در یک برنامه گفت‌وگو محور، ممکن است چندان جذاب نباشد و مخاطبان زیادی را به تماشای برنامه ترغیب نکند؛ اما بازگویی‌های همین افراد و حرارتی که می‌توانند به بازی مافیا تزریق کنند، توانسته مخاطب را تا حد زیادی راضی کند. علاوه بر این، بررسی میزان تسلط چهره‌ها به بازی مافیا و مقایسه ثیفیت کار آن‌ها در این رقابت با جایگاهشان در مقام بازیگر سینما و تلویزیون، می‌تواند برای مخاطب جالب باشد. حضور سی‌وشش سلبریتی که در قالب سه گروه دوازده‌فهره در هر فصل به رقابت می‌پردازند، تنوع بازی را هم افزایش داده و بازی‌های سه‌قسمتی باعث شده‌اند که مخاطب در قسمت‌های بعد هم، برای پیگیری «شب‌های مافیا» با ترکیب تازه بازی‌کننده‌هایش، ترغیب شود.

- شاخصه‌های بصری

در نگاه اول، شاید فکر کنید که شکل و شمایل اجرای «شب‌های مافیا» بیش از حد نمایشی و باورناپذیر است. ورود بازی‌کنندگان که با اسلحه وارد صحنه می‌شوند و با تذکر گرداننده، سلاح‌های خود را تحویل می‌دهند، در بادی امر مخاطب را پس می‌زند و یک ترفند بی‌فایده به نظر می‌رسد. با این حال، طراحی صحنه و لباس شرکت‌کنندگان «شب‌های مافیا» صرفاً عناصر تزئینی این مسابقه هستند و تمهیدات اصلی و موثر تر کارگردان، در خلال رقابت، خودشان را نشان می‌دهند.

سعید ابوطالب مجموعه «شب‌های مافیا» را با نظر به جایگاه بیننده تلویزیونی ساخته و همه تلاش خود را می‌کند تا مخاطبی که از خانه‌اش ناظر این رقابت است، با مجموعه ارتباط برقرار کند. سازندگان «شب‌های مافیا» خیلی زود فهمیدند که ممکن است همه مخاطبان تلویزیونی در جریان قوانین این بازی یا سبک بازی خاصی که شرکت‌کنندگان مسابقه از آن پیروی می‌کنند، نباشند؛ بنابراین یک آیتم انیمیشن جذاب و گویا را، برای توضیح بازی و قواعدش، تدارک دیده‌اند تا بیننده‌ای که حتی یک بار هم این بازی را انجام نداده، شانس ارتباط برقرار کردن با مجموعه «شب‌های مافیا» را داشته باشد.

شیوه تصویربرداری خاصی که امکان هر گونه تقلب را از شرکت‌کنندگان می‌گیرد و نورپردازی مناسب شب و روز نیز عناصر دیگری هستند که تماشای «شب‌های مافیا» را برای مخاطب جذاب می‌کند. پوشش تصویری مناسب این بازی، از نمایش چند تکه‌ای تصویر به نحوی که نقش اعضا کاملاً مشخص باشد گرفته تا شکار واکنش‌های افرادی که از بازی خارج شده‌اند و در زمینه تصویر به تصمیمات شرکت‌کنندگان واکنش نشان می‌دهند، از جمله مواردی هستند که نشان می‌دهند ابوطالب این بازی را از زاویه دید تماشاگر تلویزیونی کارگردانی کرده و در این مسیر موفق بوده است.

طراحی کتایی که فتنگ پدرخوانده در آن جاساز شده و انتخاب لوکیشن مخوف بازی نیز دیگر مواردی هستند که جلوه بصری متنوعی به این رقابت می‌بخشند و باعث می‌شوند که بیننده از تماشای آن دچار خستگی و کسالت نشود. علاوه بر این، تیتراژ ابتدایی مجموعه که تقلیدی از که ترانه خاص و مرتبطی برایش در نظر گرفته شده هم نشان می‌دهند که سعید ابوطالب، به مرور و هر بار که یک رئالیتی‌شوی تازه می‌سازد، بیشتر از تجربه قبلی خود نسبت به شناخت ذائقه مخاطب جوان ایرانی آگاه می‌شود و همین موضوع می‌تواند شبکه خانگی ایران را نسبت به تماشای کارهای جدید با نوآوری‌های چشمگیرتر در آینده، امیدوار کند.

به صورت طبیعی «شب‌های مافیا» قرار نیست به اندازه سریال‌های پر هزینه و پرستاره شبکه نمایش خانگی مخاطب داشته باشد، اما می‌تواند بخشی از نیاز کشور به تولید سرگرمی را مرتفع گرداند و با گزینش بازی‌کننده‌های برتر برای بخش پایانی که به نوعی فینال این رقابت محسوب می‌شود، مخاطبان بیشتری را هم جذب کند. مهم‌تر از همه اینکه، با مقایسه کار قبلی سعید ابوطالب یعنی «شام ایرانی» با این مجموعه، از همین حالا می‌توانیم امیدوار باشیم که رئالیتی‌شوی بعدی این هنرمند، حتی از «شب‌های مافیا» هم بهتر باشد و با افزودن شاخصه‌های بومی و اصیلی که جامعه جوان ایرانی به آن علاقه نشان می‌دهند، گونه تازه‌ای از تولید محتوا را در شبکه خانگی گسترش دهد.

ساخت مستند صدسال با کتاب فروشی‌های مشهد

روزنامه شهرامید وزندگی

۳شنبه ۲۳ دی ۱۳۹۹ ۱۳۹۹مهرماه ۳۳۹۹شمسه

۱۵

فرهنگ و هنر

مستند صدسال با کتاب‌فروشی‌های مشهد به کارگردانی مهدی شایقی با هدف حفظ حافظه تاریخی شهر با همت سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری مشهد ساخته می‌شود مستند کتاب‌فروشی‌های مشهد در مرحله فیلم‌برداری و پیش تولید قرار دارد و هدف از ساخت این مستند پژوهشی، روایت کانون‌ها و باتوق‌های فرهنگی و فکری مشهد در بستر کتاب‌فروشی‌ها و انتشارات است.

به گزارش خبرنگار ما به نقل از روابط عمومی این فیلم مستند، از گذشته تاکنون کتاب‌فروشی‌ها تنها محل فروش کتاب نبوده‌اند و خود به تنهایی منشورات فرهنگی و ادبی گوناگونی را به اصحاب فکر و اندیشه مشهد به ارمان می‌آورده‌اند. نام‌های درخشان و ماندگاری در این صنف هستند که مکان‌های حافظه و هویت فرهنگی مشهد را نمایندگی می‌کنند.

همچنین حضور این مراکز، گذرهای فرهنگی پویا و سرزنده‌ای را برای شهرمان به وجود آورده‌اند. در مستند کتاب‌فروشی‌ها، با نقل تاریخ و مکان تأسیس و یاد مؤسسان کتاب‌فروشی‌های مشهد، از خاطرات و خطرات این صنف و نسل‌های پی‌درپی که تاکنون نام و نشانه‌ای از آن‌ها بر جای مانده، به نیکی یاد می‌شود.

همچنین سرگذشت کتاب‌فروشی‌های جدید مشهد در یکصدسال اخیر با پیش در آمدی از سابقه و تاریخ کتاب‌فروشی‌های قدیمی پیش از قرن اخیر، آغاز می‌شود و بر نسبت هویت فرهنگی شهر مشهد و کتاب‌فروشی‌هایش به عنوان باتوق‌ها و حلقه‌های فکری و فرهنگی شهر جست‌وجوی دارد.

«نیایش چرنوبیل» شنیدنی‌شد

کوکچ زاده: کتاب صوتی «نیایش چرنوبیل» با صدای اظهر کلانتری از رادیو گوشه، شنیدنی‌شد است. الهام کامرانسی، مترجم مشهدی این کتاب، این خبر را در فضای مجازی خود اعلام کرده و همچنین از انتشار چاپ هفتم «نیایش چرنوبیل» از سوی نشر چشمه خبر داده است. «نیایش چرنوبیل»؛

رویدادنامه آینده اثر سوتلانا الکسویچ، نویسنده روسی،

روایتگر انفجار هولناک نیروگاه اتمی چرنوبیل در بلاروس است که نویسنده با ۵۰۰۰ ساعت از شاهدان و حاضران این حادثه که زندگی‌شان تحت‌الشعاع قرار گرفته، مصاحبه کرده است. بسیاری از مورخان انفجار را اکتور هسته‌ای چرنوبیل را از جمله دلایل فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی می‌دانند. حادثه‌ای که روح انسانی را سوزاند و نابود کرد. سوتلانا این مستندنگاری درخشان را در سال ۱۹۹۷ روانه بازار می‌کند که نقش مهمی در گرفتن جایزه نوبل او در سال ۲۰۱۵ دارد.

کامرانی این اثر را از زبان روسی ترجمه کرد که در سال ۱۳۹۷ از سوی انتشارات چشمه به چاپ رسید و حالا علاقه‌مندان می‌توانند از طریق سامانه‌های کتاب‌های صوتی همچون فیدیبو، طاقچه، کتابراه، نوار و چارخونه آن را تهیه کنند. «نیایش چرنوبیل» را اظهر کلانتری در ۲۳ قسمت خوانده که به قیمت ۲۰هزار تومان، در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است.

بازیگر قدیمی سینما و تلویزیون درگذشت

یوسف‌علی قربانی، از بازیگران قدیمی سینما و تلویزیون روز یکشنبه ۲۱ دی بر اثرر ناراحتی قلبی و کپهولت سنن درگذشت. مجید علیزاده، رئیس انجمن بازیگران و بدل‌کاران خانه سینما، درباره درگذشت این بازیگر به ایسنا گفت: ایشان مدتی پیش عمل جراحی قلب انجام داده بود و روز یکشنبه به دلیل ناراحتی قلبی و در سن هشتادوچهار سالگی از دنیا رفت.

به گفته او، قربانی حدود ۵۸سال به عنوان بازیگر و بدل‌کار در سینمای ایران فعال بود و در بیش از ۲۰۰ فیلم بازی کرد. از جمله فعالیت‌های او می‌توان به بازی در فیلم‌هایی مانند «سوفی و دیوانه»، «چند میگیری گریه کنی»، «سن پترزبورگ»، «انتخاب»، «خراچی‌ها ۲» و «شام عروسی» اشاره کرد. قربانی که عضو انجمن بازیگران و بدل‌کاران خانه سینما بود، امروز ۲۳ دی در قطعه هنرمندان بهشت زهرا به خاک سپرده می‌شود.